

VECKOBLADET

Nr 25 i webbform

110902

Klostergårdens Byalag hösten 2011

Möten i ABF:s lokal, Klostergården: 3 oktober, 7 november klockan 19.

Föreläsning 24 november: Arkitekt Ann Schlyter föreläser om **Den nya staden och Klostergården** i Kultur och Fritids lokal i Klostergårdens centrum klockan 19.

Söndagsvandringar: 9 oktober, 23 oktober, 13 november och 27 november

Kulturtips

Nine Parts of Desire

Teater Foratt presenterar Nine Parts of Desire av Heather Raffo. Spelas 27 augusti - 11 september på Teaterhuset Bastionen. Fre 02 sep kl. 19:30

[Läs mer](#)

Shonen Knife live

Japans Shonen Knife har knåpat ihop pop-punk-dängor ala Ramones i 30 år nu. Snacka om Zen! Välkomna till den enda Sverigespelningen på 17 år. På Inkonst Nya Rummet fredag 2 september kl 20.

[Läs mer](#)

Hussein Neamah (Irak) på Moriska Paviljongen

En av Iraks största och mest folkkära artister Hussein Neamah besöker lördag den 3 sep kl 19 Moriska Paviljongen i Malmö. [Läs mer](#)

Peter Pan - Malmö Cirkusskola

Malmö Cirkusskola gör varje vår en nycirkusföreställning på varierande teman som gestaltas med hjälp av cirkuskonster av alla de slag. På Barnens Scen 3 - 4 september. Lör 03 sep kl. 11:00

[Läs mer](#)

Sjöflickan och Drakens Dotter

Fritt efter en kinesisk folksaga i regi av sagogurun Margareta Larson, från tre år, på Teater Sagohuset 4 september - 6 oktober. Sön 04 sep kl. 14:00

[Läs mer](#)

TRIPPING NORTH - John the Houseband

John The Houseband är ett kollektiv som följer sin fascination för att dansa konserter och sjunga koreografi. På Dansstationen, Palladium 5-6 september kl 19.30. [Läs mer](#)

Inkonst Surplus: POGO MOB

Dans, live musik och ord om begär, maktlöshet och drömmar. På Inkonst 6 september kl 19.

[Läs mer](#)

Matkaravan med Hanna och Linda

med Hanna Tunberg och Linda Dahl

- smaka på våra nya matkulturer. guidade turer runt Möllevångstorget.

Tis 06 sep kl. 16:00, Ons 07 sep kl. 16:00 [Läs mer](#)

Dessa jävla människor!

Med humor, hopp och hopplöshet presenterar Teater Papillon stolt urpremiären av Dessa jävla människor, ett 2000-talets kammerspel infångat mellan det som är och det som kunde vara.

Spelas på MAF 7 - 11 september.

Ons 07 sep kl. 19:00. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Partiledarvalet i Vänsterpartiet

Blir det någon politisk debatt?

Det förestående partiledarvalet i v börjar höras och synas i media. Debatten på bloggarna är på väg att komma igång. Det är fortfarande väldigt mycket förpostfäktning där nästan inget av politiska skillnader kan märkas. Kanske kommer det att vara så hela vägen? Vad säger VB:s skribenter om det?

För många år sedan gjorde Svenska Ord en sketch med Gösta Ekman som centerextremist med inriktningen att stå ”extremt i mitten”. Då var det ett skämt, idag håller det på att bli den förhärskande politiska linjen i de flesta partier.

VB publicerar nedan lite material om det förestående valet från andra media.

Förhoppningsvis fungerar det som lite kol på debattbrasan som verkar behöva all hjälp den kan få.

Göran Persson

VU tveksamt till medlemsomröstning

Publicerad i Flamman: 25 augusti 2011

På fredag ska Vänsterpartiets verkställande utskott diskutera förslaget om en rådgivande medlemsomröstning i partiledarfrågan. Bland de VU-ledamöter som Flamman talat med finns delade meningar.

– Om vi har förmågan att genomföra det på ett bra sätt tycker jag att vi borde göra det, antingen via nätet eller som en exercis för partiföreningarna, säger Ulla Andersson.

Även Lars Ohly har tidigare uttalat sig försiktigt positivt. Tamara Spiric är däremot negativ.

– Jag har svårt att se hur man ska genomföra det på ett bra sätt. Det skulle vara bättre med en ordentlig debatt ute i distrikten och på kongressen om vilket parti vi vill ha och vilken politik som är viktig och välja en partiledare efter det, inte tvärtom, säger hon till Flamman.

Bland de VU-ledamöter Flamman talar med finns även tveksamma.

– Jag har inte bestämt mig än, utan kommer att lyssna in argumenten och diskussionen, säger Hans Linde.

Också partisekreterare Anki Ahlsten säger att hon vill lyssna på de olika argumenten, även om hon säger att hon är tveksam till om det är mer demokratiskt med en medlemsomröstning istället för diskussioner i föreningar och distrikt och en gemensam diskussion på kongressen. I slutändan är det partistyrelsen som fattar beslut om medlemsomröstning.

Turné med partiledarkandidaterna

1/9 Stockholm, Katasalen ABF-huset

kl 19.00 (arrangör: Flamman)

19/9 Malmö, Moriska Paviljongen i

Folkets Park kl 18.00

29/9 Stockholm

2/10 Sörmland (ort meddelas senare)

9/10 Kommun och landstingsdagarna i

Västerås

29/10 Norrköping

14/11 Göteborg

21/11 Umeå

27/11 Småland (ort meddelas senare)

1/12 Stockholm, Popvännern

Israel försöker stoppa FN-rapport om Ship to Gaza av Gunnar Stensson

Historien om Ship to Gaza fortsätter. Israel försöker försena en FN-rapport om dödandet av 9 fredsaktivister i maj 2010 då israeliska fartyg angrep och uppbringade de fartyg som ingick i Ship to Gaza.

Enligt Haaretz kommer dock texten offentliggöras nu på fredag, dvs samma dag de flesta läser den här texten. Rapporten kommer säkert ge upphov till debatt.

Mellan fyra hötappar av Gr

Jaha, så ska man ta ställning till Vänsterpartiets ledarkandidater.

Ulla Andersson skulle vara min favorit om det inte vore för hennes l. L-ljudet alltså. Hon kommer från ett dialektområde där l-et i vissa positioner uttalas "tjockt", med tungspetsen i gomseglet i stället för mot framtänderna. Jag har inga som helst fördomar mot hennes hemtrakter men jag kan lätt föreställa mej vad satirprogrammet "På håret" ska göra av den konsonanten. Den kommer naturligtvis att överdrivas och förgrovas. Därmed kommer Ulla Andersson att för alla P1-lyssnare (och bland dem finns många V-sympatisörer) att hela tiden förknippas med sitt l, och sålunda blockeras hennes och därmed partiets budskap. Synd.

Rossana Dinamarca är gammal nytraditionalist, och det ska hon inte behöva äta upp under hela sin återstående karriär. Så jag var nollställd och öppen för henne. Men så hörde jag en radiointervju där hon avslöjade att hon inte kände till Mary Wollstonecraft. Okej, man behöver inte känna till en av feminismens stora pionjärer för att vara feminist, men att vara ledare för ett feministiskt parti går bara inte. Synd, synd.

Återstår så Linde och Sjöstedt. Men jag förmår inte välja så jag hoppas på delat ledarskap. Åtminstone Jonas Sjöstedt är öppen för ett sådant, påstår han.

Gr, medlem sen 1970

Skingrad kompetens av Saima Jönsson Fahoum

På hälso- och sjukvårdsnämndens möte i måndags fick vi information om att regionens avtal med Lydiagården kommer att upphöra siste december i år. Lydiagården är en stiftelse för psykosocial rehabilitering av cancerpatienter, belägen mitt i Skåne utanför Höör. Verksamheten drivs ideellt utan vinstsyften och har utvärderats mycket positivt i livskvalitetsprojekt och uppmärksammats internationellt.

Från och med årsskiftet skall patienterna i stället få sin rehabilitering på Spenshult sjukhem i Halland som vunnit en upphandling. De har ingen erfarenhet men lär kopiera Lydiagårdens modell vilket ju i och för sig låter lovande. Dock är det definitivt inte någon ideell grund för verksamheten utan den drivs av ett stort bolag, Transmedica.

Hälso- och sjukvårdsdirektören fick tidigare i år uppdraget att skyndsamt utreda det långsiktiga behovet av psykosocial rehabilitering men någon sådan utredning redovisas inte vilket gör det svårt att uttala sig om vilket det faktiska behovet verkligen kommer att vara framöver. Det kan mycket väl visa sig att både Lydiagården och Spenshult behövs men den omedelbara konsekvensen blir att Lydiagårdens styrelse nu måste ta ställning till en likvidation av stiftelsen eftersom Lydiagården som non-profit organisation inte har ekonomiska muskler att bida sin tid tills en ny upphandling genomförs. Stiftelsen kan inte heller byta inriktning då verksamheten är låst av gällande stiftelseurkund.

Så kommer specialkompetens att skingras och det arbete som byggts under år att raseras. Länge trodde jag att regionen ändå skulle inse vikten av att bibehålla verksamheten men efter det senaste mötet inser jag att man inte har sådana ambitioner.

Nog är det upprörande att en välfungerande och uppskattad verksamhet måste läggas ner för att regionen upphandlat ett privat alternativ. Där ingen erfarenhet av motsvarande vård finns och som ligger i Halland långt ifrån patienterna och deras anhöriga i region Skåne.

Dammarna 30 augusti klockan 8.23 av Gunnar Stensson

Gyttja på stigen. Pilarna står med stammarna i vatten. Som mangrove. Höga kaveldun med svarta ax.

En stjärnhimmel av vita malvor lyser bland kardborrar, hundkex och nässlor. Uppslingrade i pilarnas grenar fångar de solglimtar mellan farande moln.

Klungor av rödlila balsaminer förökar sig genom att sprätta iväg sina frön i Höjeådjungeln vid Värpinge.

Här är det stilla men granarna på brinken gungar i blåsten och kottarna faller. En vit häger avtecknar sig mot en grönsvart gran.

På dammens betongbalkar sitter rader av fåglar. Just nu flera storskarvar. De är kusligt orörliga med utbredda vingar, framsträckta huvuden och vita näbbar, spetsiga som pilar.

En dyker, stannar uthålligt under ytan, kommer upp med en sprattlande fisk och stöter snart ner den genom sin smala strupe. Två flyger som svarta kors tätt över vattnet. Heraldiska fåglar.

En enda svanfamilj lyckades med sin kull. Men vilken kull! Sju stora gråbruna svanungar trycker sig mot varandra på balken.

Ladusvalor med vita bukar pilar snabbt och knyckigt om varandra. De påminner mig om hur jag uppfattade luftstrider när jag läste Biggles för 60 år sedan.

Tio år sedan USA upphävde de mänskliga rättigheterna av Gunnar Stensson

Fallet Eritrea och Dawit Isaac.

Med terrorismen som förevändning inskränktes de medborgerliga och demokratiska rättigheterna i USA och många demokratiska länder efter den 11 september. 2001. Tortyr blev ett legitimt medel i politiken.

För Eritrea blev konsekvensen av USA:s besinningslösa och gränsöverskridande hämndpolitik efter attacken mot World Trade Center att president Isayas Afeworki ostraffat kunde göra sig till diktator. Den chansen tog han, som så många andra tyranner.

I demokratiska länder som t ex Sverige utlämnades fångar som forslades till tortyrcentra runt om i världen. Massmedia hyllade president Bush och hukade sig inför hans ukaser.

Under mottot War on Terror upphävde Isayas Afeworki de demokratiska rättigheterna, fängslade och dödade politiska ledare som ägnat sina liv åt kampen för Eritreas befrielse, förintade yttrande- och press-frihet och arresterade Dawit Isaac tillsammans med andra journalister. Fängelserna fylldes. Många fångar omkom i containrar ute i öknarna.

Isayas Afeworkis kupp ägde rum den 23 september 2001.

När USA invaderade Irak 2003 skickade Isayas, liksom hans bundsförvant Kaddafi, en liten militär kontingent dit, vilket USA tacksamt registrerade.

Vi är många som hoppas att det eritreanska folket ska resa sig som folken i Nordafrika och Mellanöstern. Det skulle återge eritreanerna den frihet och värdighet de tillkämpade sig under befrielsekriget. Och endast så kan Dawit Isaac befrias.

Det händer i Klostergården av Gunnar Stensson

Den nya Fritidsgården bygg

Förberedelserna för att bygga ”Mötesplats Klostergården” pågår, bekräftar Helena Nilsson på Lundafastigheter. Planen för interiören justeras. Det handlar om bibliotek, möteslokaler med möjlighet till musik, teater, film osv. I januari 2012 läggs planen ut på entreprenad. I maj kan man förvänta att spaden sätts i jorden och i september 2013 ska ”Mötesplats Klostergården” vara färdig för invigning. Alla beslut är fattade och Helena tror inte det finns risk för att kommunfullmäktige ännu en gång stoppar projektet.

Vi får alltså vänta ett tag till. Inte förrän hösten 1913 blir det möjligt att rensa bort de gamla baracker där Fritidsgården varit inrymd de senaste 10 åren. Först då kan parken återfå sin forna skönhet.

Fontänen i Klostergården restaureras

Soliga septembereftermiddagar brukade mina föräldrar brukade sitta och dricka kaffe vid fontänen i Klostergården. Vattnet glittrade och lönnarna lyste röda.

Fontänen är torrlagd sedan flera år. Där finns bara en rund grå cementbassäng med skräp och vissna löv. Det vackra parkrummet är vandaliserat.

Vid fullmäktigemötet den 26/8 frågade Sven-Bertil Persson, DV, om det finns planer på att restaurera dammen.

Oskar Kranz, FP, ledamot i Tekniska nämnden, svarade att Tekniska förvaltningen inlett planeringsarbetet. Äntligen kan vi hoppas på att Klostergårdsfältets ursprungliga skönhet återskapas!

Klostergårdsskolans fotbollsplan – en lervälling!

Stora leriga pölar täcker Klostergårdsskolans fotbollsplan. Föräldrarna tog i våras initiativ till ett medborgarförslag där de begärde att planen skulle dräneras och förses med konstgräs eftersom den var obrukbar på grund av vatten och gytta.

Förslaget behandlades först i Kultur- och Fritidsförvaltningen, som skickade det till kommunfullmäktige, som i sin tur beslöt att hänskjuta det till Tekniska förvaltningen – där man ingenting hört och ingenting vet om saken. Segdragning alltså – demokratiskt underskott.

Vi tycks bli tvungna att göra nya påstötningar för att få kommunen att agera.

Nytt palestinskt strategidokument gör det svårt för USA att motsätta sig FN-omröstning av Gunnar Stensson

Mer än 50 palestinska tjänstemän, forskare och rådgivare har utarbetat ett dokument för politiken både före och efter FN-omröstningen (Efter en artikel av Akiva Eldar i Haaretz 30 augusti.)

Premiärminister Netanyahu reser inte till FN:s generalförsamling. I stället skickar han president Shimon Peres. Generalförsamlingen förväntas erkänna en oberoende palestinsk stat med mycket stor majoritet.

Palestinierna har utformat ett strategidokument som förväntas ha möjlighet att bli undertecknat också av tvekande stater som Tyskland, Italien, Tjeckien och Nederländerna. Det har utformats av mer än 50 palestinska regeringstjänstemän, forskare och rådgivare som ingår i den palestinska strategigruppen. Även Hamas-representanter som Omar Abdel Razek och Nasser al-Shaar, Hamas utbildningsminister, har deltagit i arbetet. Författarna

understryker den ”strategiska enigheten”, underlättad av försoningsprocessen, som ett nyckelvillkor för framgång.

Dokumentets utgångspunkt är att den israeliska regeringens oförsonlighet lett till att möjligheten att lösa konflikten genom bilaterala förhandlingar – som den palestinska ledningen försökt under 20 år – inte längre existerar.

Flertalet av dokumentets undertecknare stöder kravet på en oberoende palestinsk stat inom 1967 års gränser med Jerusalem som huvudstad, och en rättvis uppgörelse som garanterar de palestinska flyktingarnas rätt att återvända och få kompensation.

Man avvisar helt fortsatta förhandlingar med utgångspunkt från status quo, liksom förslaget om en stat med temporära gränser och begränsad suveränitet under israelisk kontroll.

Om den diplomatiska kampen för palestinskt oberoende – inklusive sanktioner, hänvändelser till Internationella domstolen och ickevåldsmotstånd som i Tunisien och Egypten – inte förändrar situationen övergår man till Plan B.

Det innebär att avskaffa den Palestinska myndigheten och återföra ansvaret för Västbankens invånare till Israel. Dokumentets upphovsmän är väl medvetna om vilket pris detta skulle innebära för den palestinska befolkningen, men ser ingen annan hederlig möjlighet för den fortsatta kampen.

Man kommer då att kämpa för en binationell stat eller en demokratisk stat för både israeliska och palestinska medborgare. En annan möjlighet är en konfederation mellan Jordanien och den palestinska staten.

Planens upphovsmän menar att det är nödvändigt att förklara för israelerna att de måste glömma sina föreställningar om ett tillbakadragande från Västbanken, kombinerat med restriktioner för palestiniernas rörelsefrihet, liksom drömmen att förena Gaza med Egypten och Västbanken med Jordanien.

De hoppas att israelerna och andra grannar ska inse, att de realistiska alternativen till en genuin förhandlad lösning skulle vara mycket sämre för Israels säkerhet.

Upphovsmännen förkastar väpnad kamp mot utländsk ockupation och särskilt våld mot civila.

De varnar för att en förändring av strategin från försöket att nå politiskt oberoende på diplomatisk väg till en konflikt liknande kampen mot apartheid i Sydafrika skulle spela extremister på båda sidorna i händerna.

”Skulle detta ske, hotas inte bara Israels legitimitet, utan själva dess existens”, avslutar de. ”Och det kommer att vara Israels egen skuld.”

Översättning och redigering GS.

Kommentar

En rättvis tvåstatslösning enligt 1967 års gränser är Israels enda möjlighet till fred och fortsatt existens som judisk stat.

Den arabiska våren har ändrat förutsättningarna för kampen för ett oberoende Palestina. Utvecklingen i grannländerna och stödet från det arabiska folket har öppnat nya möjligheter för en fredlig palestinsk ickevåldskamp.

Utgångspunkten för den palestinska strategigruppen är att mer än 20 års ansträngningar visat att bilaterala förhandlingar ingenstans leder.

Den slutsatsen är inte bara palestiniernas utan har dragits av flera insiktsfulla bedömare. Det är därför tid att i stället fortsätta kampen med diplomatiska, folkrättsliga metoder.

Skulle den diplomatiska kampen misslyckas övergår palestinierna till en plan B som innebär att man avskaffar den Palestinska Myndigheten och återför ansvaret för Västbanken till Israel.

Den Palestinska Myndigheten befinner sig nämligen i en beroendeställning under Israel som avlägset påminner om judiska ledares situation under andra världskriget.

Åtgärden skulle leda till stora lidanden för palestinierna på Västbanken. Men den skulle vara den enda värdiga lösningen.

Palestinierna kan då eftersträva vad dokumentet kallar en binationell stat, vilket innebär två

stater i ett land, en modell som länge diskuterats, bl a i Lund.

En annan tänkbar modell skulle vara en stat som inte gör åtskillnad mellan israeliska och palestinska medborgare utan tillerkänner alla lika medborgerliga rättigheter. I en sådan stat skulle palestinierna vara i majoritet. Någon exklusivt judisk stat skulle alltså inte längre existera. Alternativet liknar det som framförts i årtionden av Palestinagrupperna.

Det är nödvändigt att förklara för Israel att det aldrig kan bli tal om ett ensidigt tillbakadragande från Västbanken och att man måste överge drömmen om att förena Gaza med Egypten och Västbanken med Jordanien.

Flertalet av de som utarbetat dokumentet förkastar tanken på väpnad kamp och särskilt allt våld mot civila. Men de påpekar att om man tvingas överge försöket att nå politiskt oberoende hamnar man i en konflikt av samma slag som anti-apartheidkampen i Sydafrika. En sådan konflikt kan bli förödande för båda sidor.

I första hand gäller det uppnå politiskt oberoende med diplomatiska medel, internationell lag och användande av folkrättens principer. Världen måste övertyga Israel om att alla andra alternativ är sämre för Israel och till och med kan leda till att staten Israel som vi känner den upphör.

Så ser palestinierna framtiden. Samtidigt läser jag i Haaretz att Israel väntar demonstrationer och oroligheter under september månad. Därför beväpnas bosättarna nu med tårgas och chockgranater

Gunnar Stensson

Håll fast vid EU-motståndet!

Öppet brev till Vänsterpartiet

Kommunistiska partiet skriver öppet brev till Vänsterpartiet om EU. På den tiden EU-diskussionen var livlig i v så var VB påtagligt mer EU-positivt än vad som var vanligt i vänstern på den tiden. En del av KP:s argument är intressanta och tål att tänkas på så vi återger här brevet i sin helhet.

Öppet brev till Vänsterpartiet:

Håll fast vid EU-motståndet!

■ I Sverige och övriga Skandinavien har EU-motståndet sedan begynnelsen burits fram av vänstern, på en demokratisk och antikapitalistisk plattform. Det skiljer på ett positivt sätt våra länder från flertalet andra länder inom EU, där en förment EU-kritisk vänster bejakat EU-projektet och därmed lämnat motståndet till grumligt nationalistiska och rasistiska krafter.

Dessvärre har Miljöpartiet nu övergivit det utträdeskrav som är det konsekventa EU-motståndets nödvändiga position och får programkommissionen som den vill står Vänsterpartiet i begrepp att göra detsamma. Det är mycket allvarligt, då ett svek mot utträdeskravet lämnar Sverigedemokraterna som enda riksdagsalternativ för den breda opinion som vill lämna EU.

Vi vädjar därför till Vänsterpartiets alla organisationer och medlemmar att besinna sitt ansvar. Må vara att utträdeskravet inte är opportunt i den politiska maktens korridorer, men det lever i folkdjupet och det måste som hittills kanaliseras i progressiva banor, annars finns risk för att EU-motståndet försumpas i nationalism och främlingsfientlighet.

EU-motståndet är och måste vara principiellt, måste rikta sig mot EU som en konstruktion för det europeiska monopolkapitalets imperialistiska strävanden, där kapitalets frihet alltid går före välfärd, arbetarrätt, full sysselsättning och demokrati. EU-motståndet kan inte och får inte förvandlas till en dagslända, där utträdet skjuts på obestämd framtid till förmån för illusoriska reformprojekt.

Vi förstår att Vänsterpartiet vill göra det bästa möjliga av det medlemskap som är ett faktum. Men politisk kamp inom EU kräver inte acceptans av projektet som sådant. Utträdeskravet har inte utgjort och utgör inget hinder för den aktiva EU-politik som Vänsterpartiet företrätt i EU-parlamentet. Förslaget att stryka kravet kan därmed bara utgå från en mjukryggad strävan att vara det svenska EU-etablissemanget och inte minst den socialdemokratiska samarbetspartnern till lags.

Frågan som måste ställas är på vad sätt EU-projektet har ändrat karaktär sedan folkomröstningen 1994, då Vänsterpartiet sa nej till svenskt medlemskap?

✓ Har den nyliberala marknadsfundamentalismen ersatts av en politik för välfärd och full sysselsättning?

Har EU blivit rödare?

✓ Har medborgarna i Sverige och andra EU-länder fått ökat inflytande över samhällsutvecklingen? Har EU demokratiserats?

✓ Innebär Lissabonfördragets solidaritetsklausul att militariseringen av EU inte längre utgör en faran för svensk alliansfrihet?

✓ Har den federalistiska utvecklingen hejdots genom att medlemsländerna återtagit makt från EU?

✓ Innebär Lavaldomen att de påstådda garantierna för att EU inte hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen har infriats?

Denna frågelista kan göras hur lång som helst. Men det är inte nödvändigt. För alla svar säger samma sak. I inget enda avseende har EU sedan det svenska inträdet utvecklats i progressiv riktning. Istället står det idag ännu med klart att EU utgör ett hot mot demokrati, gemensam välfärd och arbetarrätt. EU är och förblir kapitalens gemenskap, inte folkens.

Internationellt samarbete är bra. Men världen är större än EU, som vi på nejsidan sa inför folkomröstningen. Att lämna EU innebär inte isolationism, utan tvärtom större öppenhet gentemot övriga delar världen, där Sverige röst idag tystnat genom den munkavle som den gemensamma utrikespolitiken lägger på små länder.

Istället för solidaritet med fattiga länder har vi med EU fått deltagande i imperialismens krig.

Kommunistiska Partiet och Vänsterpartiet är oense i många frågor. Men om EU har vi varit överens och i EU-motståndet har vi haft ett fruktbart samarbete alltsedan folkomröstningskampanjen. För vår del har vi sett det som en styrka att det vänsterinriktade EU-motståndet haft företrädare också i riksdagen och vi ser det därför som ytterst allvarligt om Vänsterpartiet faller till föga för den mjäkiga EU-kritik som i övriga EU gett högerpopulister möjlighet att exploatera det folkliga EU-motståndet.

Vår vädjande uppmaning är: Svik inte EU-motståndet. Håll fast vid utträdeskravet!

Sverige ut ur EU!

Kommunistiska Partiet
genom Anders Carlsson, ordförande